

Hebreeën 8:1-13

De schrijver van de Hebreeënbrief komt in dit hoofdstuk tot de kern van de zaak. In het vorige hoofdstuk heeft hij beschreven hoe Jezus een andere hogepriester is dan de hogepriester die volgens het oude verbond dienst deed in de tabernakel en later in de tempel. Jezus is priester naar de ordening van Melchizedek. Net als Melchizedek priester van God was en tegelijkertijd koning, zo is Jezus dat ook.

Om dat priesterschap te kunnen uitoefenen was het nodig dat Jezus naar de hemel ging. Een argument voor hemelvaart waar wij misschien niet zo gauw aan zullen denken. Hemelvaart was voor de volgelingen naar alle waarschijnlijkheid een moeilijk afscheid. Maar de schrijver wijst er op dat Jezus, als Hij nog op aarde was geen eens de priesterdienst zou kunnen uitoefenen. Want hier wordt de priesterdienst uitgeoefend zoals in de wet is ingesteld. En omdat Jezus uit het huis van Juda is en niet uit het huis van Aäron, kan hij onmogelijk hier op aarde de priesterdienst vervullen. Daarom heeft Jezus zich gezet ter rechterzijde van de troon van God in de hemel. Het was noodzakelijk om naar de hemel te gaan om daar Zijn priesterdienst te gaan vervullen. Ook hier wordt weer gezinspeeld op Psalm 110. Deze Psalm speelt een grote rol in de Hebreeënbrief. In Psalm 110 wordt verwezen naar de Messias die zich zet aan Gods rechterhand en dus Koning is. Maar ook naar de Priesterdienst van deze Koning, die overeenkomt met Melchisedek.

Niet alleen in Zijn persoon en in Zijn hogepriesterschap is Jezus groter dan de Levitsche priesters, maar ook zijn heiligdom is beter. Hij verricht Zijn dienst in de ware tabernakel zegt vs. 2. Een tabernakel die niet door mensen is gemaakt maar door de Here is opgericht. In vs. 5 lezen we dat Mozes de tabernakel moest maken naar het model dat hem door God was getoond (Ex.25:40). De aardse tabernakel is dus een afbeelding van een veel grotere hemelse realiteit, de echte tabernakel. Deze hemelse realiteit moeten we ons niet als een bouwwerk voorstellen, maar als een geestelijke werkelijkheid. De aardse tabernakel is een materiele afbeelding van de manier waarop God de Vader met de gelovigen wil omgaan.

In vs. 3 maakt de schrijver duidelijk dat Jezus als hogepriester ook iets nodig had om te offeren. Dat *iets* wijst op het bloed van Christus. In hoofdstuk 9:11,12 kunnen we dat nalezen:

Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met Zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf.

In vs. 6 maakt de schrijver een vergelijking tussen het oude verbond, waaronder de Levitsche priesters hun dienst verrichten, en het nieuwe verbond. Dat nieuwe verbond wordt ook een beter verbond genoemd. Waarom is het nieuwe beter dan het oude verbond? Omdat het op betere beloften is gebaseerd. Dat moet wel zo zijn, want anders zou het oude verbond nooit vervangen zijn. Maar de gebrekkigheid van dit oude verbond wordt aangetoond omdat de mensen er mee konden breken en het konden negeren. Dat was de zwakke kant ervan. En daarom citeert de schrijver de profeet Jeremia in vs. 8: er komt een nieuw verbond....niet zoals bij het Sinaï-verbond dat God met Israel sloot toen het uit Egypte werd geleid....toen schreef God zijn wetten in stenen tafelen. En op die manier werd gehoorzaamheid afgedwongen, door een macht van buitenaf. Maar bij het nieuwe verbond zal het anders zijn. De wet wordt niet van buitenaf opgelegd, maar komt van binnenuit, vanuit het hart. *Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven.* De wet maakt als het ware deel uit van je persoonlijkheid. En daarom zullen de mensen zich er aan houden en er niet van weg zwerven. Daardoor is er niets wat de relatie met God kan verstoren. Er zal een onverbreekelijke band ontstaan tussen God en zijn kinderen, die niet meer door de zonde kan worden verbroken. Want door het bloed van Christus worden de zonden volledig weg gedaan, zodat er geen spoor meer van over blijft. Misschien denkt iemand: ja maar dat was onder het oude verbond toch ook zo. Toen werden de zonden toch ook vergeven. Er was toch een zoenoffer. De offerdienst stond toch als het ware model voor het verlossingswerk van Christus. Dat klopt ze staan model. Straks in hoofdstuk 10 zullen we lezen dat de offerdienst alleen maar een schaduw is. Het bloed van stieren en bokken kunnen onmogelijk de zonden wegnemen, staat er hoofdstuk 10:4. Dat wordt pas mogelijk onder het nieuwe verbond. Dan zal iedereen God kennen. Dat 'kennen' moet niet worden opgevat als theoretische kennis, maar kennen in de zin van een persoonlijke relatie. En die relatie zal er zijn bij groot en klein.

Dat schrijven van de geboden in de harten van mensen is een Oudtestamentische manier om het werk van de Heilige Geest aan te duiden. Als de Geest in je woont en je van binnenuit verandert naar Gods beeld dan verandert de functie van de geboden volledig. Ik hoorde eens iemand het zo uitleggen: Als de Geest in je aan het werk is dan worden geboden beloften. Al die 'gij zult....' Geboden mag je dan als beloften lezen.

Wie opnieuw geboren is door de Heilige Geest zal geen andere goden meer dienen. Wie opnieuw geboren is zal Gods naam niet meer zinloos gebruiken. Wie opnieuw geboren is zal niet meer doodslaan, echtbreken, stelen.....enz. Die dingen zul je allemaal niet meer doen, omdat Gods Geest in je aan het werk is. Je bent een ander mens geworden. Geboden zijn dan geen opgelegde wet meer, maar de dingen die je als vanzelf doet, omdat Gods Geest in je woont. Jouw leven komt meer en meer overeen met Gods wil en Zijn karakter. De geboden geven ook Gods karakter weer, maar als gebod lukt het een mens onmogelijk om er aan te voldoen.

Nu moeten we eerlijkheidshalve wel zeggen dat er sinds Pinksteren een start is gemaakt met dit nieuwe verbond, maar de volmaaktheid waar Jeremia het over heeft nog niet is aangebroken. Ook wedergeboren mensen zondigen en zijn nog niet ten volle zoals ze moeten zijn. We kunnen nog een hele strijd te voeren hebben met ons zondige ik. Ook nu nog kunnen mensen God de rug toekeren en het verbond verbreken. Die volmaakte fase, waarin het niet meer mogelijk is met God te breken zal pas aanbreken als alle dingen nieuw zijn. Als niet alleen de mensen zijn wedergeboren, maar als de hele schepping is wedergeboren. Als er geen dood meer zal zijn en geen tranen meer. Dan zal de zonde ook definitief uit Gods goede schepping verwijderd zijn. We hebben nog heel wat te goed.

Zo ver is het nog niet, maar we zijn wel onderweg. Gods Geest is in ons een vernieuwend werk begonnen. En we mogen weten dat, zolang die nieuwe aarde er nog niet is, we wel een hogepriester hebben in de hemel.

“Ja Zijn liefde zocht mij, en Zijn bloed dat kocht mij; door genade ben ‘k een kind van God. Door genade ben ‘k een kind van God (JDH 497)”

Amen